

ĐẮNG CHRIST, NỀN TẢNG HÂN HI

Và để chuẩn bị tâm linh khi hướng đến sự kiện lịch sử này, mỗi tuần chúng ta sẽ dành ra một ngày để suy gẫm Lời Chúa, và cầu nguyện đặc biệt cho Hội Đồng, Ban Tổ Chức, các Đầy tớ Chúa, các chương trình, những tín hữu tham dự, và nhất là cho chính mình.

Có một số giả thuyết về tên gọi *Bài Ca Đi Lên Từng Bước*, tuy nhiên, có hai giả thuyết được chấp nhận rộng rãi. Thứ nhất, đây là những Bài Ca mà những người lưu đày tại Ba-by-lôn đã hát lên để ca ngợi Chúa khi họ được trở về Giê-ru-sa-lem. Thứ hai, 15 Bài Ca Đi Lên Từng Bước này được sử dụng trong những cuộc hành hương của dân Y-sơ-ra-ên hướng về Giê-ru-sa-lem, một thành phố nằm ở độ cao 2,700 feet trên đỉnh Núi Si-ôn, để thờ phượng Đức Chúa Trời trong ba ngày Lễ lớn hàng năm là Lễ Vượt Qua vào mùa Xuân, Lễ Ngũ Tuần vào đầu mùa Hè, và Lễ Lều Tạm vào mùa Thu. Khi dân sự Chúa leo lên ngọn đồi thánh để cùng nhau thờ phượng Đức Chúa Trời, họ vui mừng hát những Bài Ca này và điều này giúp họ tập trung tâm trí vào những gì Đức Chúa Trời đã làm cho dân tộc của họ.

TUẦN 1 – 05-10/05/2025

Thi Thiên 120: ĐẲNG CHRIST – NỀN TẢNG NƯƠNG NẤU

Thoạt nhìn, thật khó để sử dụng Thi Thiên 120 trong cuộc hành hương đầy hào hứng của dân Y-sơ-ra-ên về thành thánh Giê-ru-sa-lem khi mà Thi Thiên khởi đầu bằng “*con gian truân*” (câu 1) và kết thúc bằng “*sự giặc giã*” (câu 7). Thế nhưng, những kinh nghiệm về ơn thương xót, dẫn dắt, và bảo vệ của Đức Chúa Trời trong những giai đoạn khôn khó của quá khứ luôn là một yếu tố quan trọng để làm vững mạnh đức tin trong hiện tại. Và đoàn hành hương đã khởi đầu sự ca ngợi Đức Chúa Trời bằng việc nhìn về quá khứ đầy dẫy gian nan nhưng cũng là một cơ hội để họ nhận biết Đức Chúa Trời là nền tảng vững chắc cho sự nương náu của họ, Đấng luôn lắng nghe và “*đáp lời*” họ (câu 1).

HOÀN CẢNH (câu 1-2). Tác giả nói rằng Ông ở trong “*con gian truân*”, từ ngữ này xuất phát từ động từ tiếng Do Thái có nghĩa là “*trôi buồm*” hoặc “*trôi chắt*”. Nó mô tả phản ứng cảm

xúc mạnh mẽ mà một người trải qua khi bị kẻ thù bên ngoài gây sức ép hoặc bên trong bị những quyết định hoặc đam mê sai lầm tạo áp lực. Tại đây tác giả nói rằng Ông bị bao vây bởi “*môi đối trá... lưỡi phỉnh gạt*” (câu 2) và những kẻ “*muốn sự giặc giả*” (câu 7).

Những kẻ thù nghịch muốn tấn công tác giả là ai? Tác giả nói rằng Ông đang “*ngụ trong Mê-siéc, và ở dưới các trại Kê-đa*” (câu 5). Vì Mê-siéc ở phía Bắc, gần Biển Đen, còn Kê-đa nằm trong sa mạc Ả Rập, nên những tham chiếu này có lẽ không phải là địa điểm theo nghĩa đen. Có thể lắm tác giả đang sống giữa quê hương và dân sự mình nhưng Ông cảm thấy một sự lạc lõng như sống giữa những đất nước ngoại bang vì nhiều người vây quanh Ông đang cư xử với Ông cách lừa dối, họ luôn tìm cách hãm hại Ông, họ là những người không kính sợ Chúa và ngay cả là những người không nhận biết Chúa.

Đoàn hành hương đã có cùng kinh nghiệm với tác giả khi họ đã trải qua những ngày tháng lưu đày tại Ba-by-lôn, sống giữa dân ngoại, và bây giờ khi họ trở về Đất Hứa thì trong cuộc sống hàng ngày vẫn không thiếu những sự gian nan khó khăn vì những con người gian ác tạo ra.

Cũng như đoàn hành hương, mỗi chúng ta ít nhiều đều trải qua kinh nghiệm này, đều phải sống giữa thế gian này, đều phải chịu nhiều lời dối trá, sự phỉnh gạt, và cả những sự tấn công từ thế chất cho đến cảm xúc và tâm linh. Về phương diện thuộc linh thì chúng ta đều trải qua những ngày tháng đen tối khi chưa biết Chúa, và bởi sự thương xót mà Đức Chúa Trời đã chọn lựa và kêu gọi để chúng ta trở nên con cái Ngài (Rô-ma 8:28-30) và nhận được sự sống mới và cả những phước hạnh thiêng liêng từ Ngài (Ê-phê-sô 2:1-7).

Có lẽ Giáo Hạt trong 50 năm qua cũng nhiều lần trải qua những “*con gian truân*” này. Giáo Hạt đã được Đức Chúa Trời thành lập từ một số ít ỏi những Tội Con Chúa từ Việt Nam tìm đến đất nước Hoa Kỳ sau cuộc chiến tại quê hương mình. Và thật lạ lùng, trong “*con gian truân*” đó, những Hội Thánh đầu tiên trong Giáo Hạt được thành lập tại Lincoln, NE, và San Diego, CA, vào ngày 29 tháng 06 năm 1975. Trong suốt 50 năm qua Giáo Hạt cũng nhiều lần đối diện với những sự chống đối từ bên ngoài lẫn bên trong, từ những kẻ chỉ “*muốn sự giặc giả*”, những “*môi đối trá*” và những “*lưỡi phỉnh gạt*”. Và thật phải lẽ nếu chúng ta khởi đầu hành trình đến Hội Đồng 50 bằng việc nhớ lại những “*con gian truân*” mà cá nhân, gia đình, Hội Thánh, và Giáo Hạt chúng ta đã trải qua.

GIẢI PHÁP (câu 1-7). Thứ nhất, tác giả đã “*kêu cầu Đức Giê-hô-va*” để xin Ngài giải cứu Ông khỏi “*môi đối trá và lưỡi phỉnh gạt*” (câu 1-2). Bất cứ khi nào chúng ta đối mặt với nghịch cảnh, chúng ta cũng phải đối mặt với các lựa chọn. Chúng ta có thể lo lắng. Chúng ta có thể phàn nàn. Chúng ta có thể tìm cách thao túng hoàn cảnh của mình. Hoặc chúng ta có thể cầu nguyện. “*Con gian truân*” của tác giả có lợi cho Ông (Rô-ma 8:28) vì nó khiến Ông phải lựa chọn và Ông đã lựa chọn một giải pháp khôn ngoan đó là quỳ gối xuống, tìm kiếm Chúa, và đây chính là phần đầu của câu trả lời thật sự.

Thứ hai, tác giả luôn tin cậy nơi sự tốt lành, thành tín, và quyền năng của Đức Chúa Trời (câu 3-4). Ông đã từng kinh nghiệm rằng Đức Chúa Trời chẳng bao giờ bỏ rơi Ông nhưng Ngài sẵn sàng để lắng nghe lời kêu cầu của Ông và “*đáp lời*” (câu 1).

Điều kẻ thù muốn là dùng những khó khăn, hoạn nạn để kéo chúng ta ra khỏi Đức Chúa Trời, để chúng ta vội vã đưa ra những lựa chọn sai lầm khi thoả hiệp với điều ác và kẻ ác, nhưng

Đức Chúa Trời, trong ý định tốt lành và khôn ngoan của Ngài, muốn chúng ta đối diện với những “con gian truân” bằng đức tin tin cậy tuyệt đối vào Ngài để rồi nhận được những kết quả thuộc linh to lớn (Gia-cơ 1:2-4).

Đức tin của tác giả còn bày tỏ qua việc tin cậy nơi sự đoán phạt của Đức Chúa Trời trên kẻ ác. Câu 3-4 có thể hiểu trong hai cách, thứ nhất, đó là lời cầu nguyện xin Chúa trừng phạt kẻ ác. Thứ hai, là Lời của Đức Chúa Trời rao báo sự đoán phạt cho kẻ ác. Cho dù hiểu theo cách nào thì tại đây tác giả đã chọn lựa việc từ chối đáp trả kẻ ác nhưng phó thác sự báo trả vào tay Đức Chúa Trời công chính.

Đức Chúa Trời tuyên bố sự phán xét của Ngài đối với kẻ có “môi dối trá”, “lưỡi phỉnh gạt”, và “muốn sự giặc giã”. Ngài sẽ hủy diệt những kẻ ác và không kính sợ Ngài. Tuy nhiên, là con dân Chúa, chúng ta phải luôn nhớ rằng hình phạt của chúng nằm trong tay Ngài, không phải trong tay chúng ta, nhưng Ngài sẽ vạch trần chúng và loại bỏ chúng vào thời điểm của Ngài.

Trong “con gian truân” tác giả đã chọn cầu nguyện và tin cậy Đức Chúa Trời, nhưng Ông còn thực hiện giải pháp thứ ba, đó là kiên trì sống theo Lời Chúa (câu 5-7). Thật dễ lắm tác giả sẽ lấy ác trả ác, nhưng tại đây, Ông đã kêu cầu Đức Giê-hô-va để Ngài giải cứu Ông khỏi sự dối trá và phỉnh gạt. Sự dối trá và phỉnh gạt của ai? Đương nhiên là của những kẻ ác, những người không kính sợ Chúa, nhưng cũng có thể là của chính Ông! Ông xin Chúa cứu mình khỏi sự tấn công của kẻ ác và cũng xin Chúa cứu mình để không phạm những tội lỗi giống chúng. Và cho dù có bao nhiêu người “muốn sự giặc giã” với tác giả thì Ông vẫn kiên trì để đeo đuổi “sự hoà bình” (câu 7).

Không có bất cứ lý do nào để biện minh cho những tội lỗi chúng ta phạm khi không vâng lời Chúa. Chúng ta luôn sống giữa những người “muốn sự giặc giã” và gieo ra sự dối trá, nhưng đừng quên rằng chúng ta là con của Đức Chúa Trời, là những người “làm cho người hoà thuận” (Ma-thi-ơ 5:9), là những người lấy lễ thật để đối diện với sự dối trá (Ma-thi-ơ 5:33-37), và lấy tình yêu để báo đáp hận thù (Ma-thi-ơ 5:43-45).

Hãy cầu nguyện cho chính mình, cho Hội Thánh, và cho Giáo Hội để cho dù trong bất cứ “con gian truân” nào thì chúng ta vẫn luôn đặt Lời Chúa làm nền tảng cho mọi hành vi, quyết định, và chúng ta trở nên “muối của đất và ánh sáng của thế gian” (Ma-thi-ơ 5:13-14).

Ngày nay chúng ta có những đặc ân to lớn được ban cho chúng ta qua sự cứu rỗi: chúng ta có sự ngự trị của Đức Thánh Linh trong đời sống, có Lời Chúa, có Đấng Christ là Đấng ngồi bên hữu Đức Chúa Trời để cầu thay cho chúng ta. Đấng Christ, nền tảng nương náu của chúng ta, là Đấng sẽ dẫn dắt chúng ta vượt qua những “con gian truân”. Ha-lê-lu-gia. Ngợi khen Chúa.

CẦU NGUYỆN. Trước hết hãy dâng lên Chúa lời ngợi khen chúc tụng vì Ngài là Chúa chúng ta, là Đấng thành tín, tốt lành, yêu thương luôn nhìn thấy, quan tâm cuộc đời của con dân Ngài.

Cầu nguyện cho chính mình, cho gia đình mình để cứ vững lòng tin cậy Chúa và kiên quyết sống theo lời Ngài trong mọi hoàn cảnh.

Cũng dành thì giờ để cầu nguyện cho Ban Chấp Hành Giáo Hội, cho các Đầy tớ Chúa để họ có ơn Chúa, kính sợ Chúa, vâng theo Lời Ngài trong việc lãnh đạo Hội Thánh và Giáo Hội.